

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 18 ກໍລະກະດາ 2010 (07-18-2010)

ພລັງຂອງການອ້ອນວອນ:

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (1 ຊາມູເອນ 22:11-20; 23:1-6, 9-13)

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ?:

ບົດຮຽນນີ້ກ່ຽວກັບການຊອກຫາການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກໆ ການຕັດສິນໃຈຂອງດາວິດ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ?:

ຄົນເຮົາ ໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ພາກັນເຝົ້າມອງເບິ່ງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະທັມຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ຍຄວາມດູໝິ່ນປະໝາດ. ຄຣິສຕຽນພວກເຮົາໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບການດູໝິ່ນປະໝາດຈາກຄົນອີກກຸ່ມນຶ່ງ ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຄວນສືບຕໍ່ ໃນການສແວງຫານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກໍຕິດຕາມການຊົງນຳຂອງພຣະອົງ.

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?:

ບົດຮຽນນີ້ ຈະຊ່ອຍໃຫ້ກຳລັງໃຈທ່ານ ໃນການສແວງຫານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕິດຕາມການຊົງນຳຂອງພຣະອົງ ຢ່າງບໍ່ສິນໃຈຕໍ່ຜົນທີ່ຕາມມາພາຍຫລັງ

ການຈັດຕຽມ ແລະແຜນການສອນຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນສິ່ງອື່ນໝົດ.
2. ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຈະໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້.
3. ຖາມລົ້ມຄວາມຊົງຈຳຂອງນັກຮຽນໃນບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້.
4. ອ່ານ ແຜນການສອນ ໝາຍບ່ອນສຳຄັນ, ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ຈົດບັນທຶກ ແລະ ອື່ນໆ.....
5. ແຈກຢາຍບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ

ແນະນຳ:

- ສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນມີໃຈຈົດຈໍ່ໃສ່ໃນບົດຮຽນໃນມື້ນີ້.
- “ຄຳຮ້ອງ: ເປັນໜັງສືຮ້ອງຂໍທີ່ຍື່ນ (ສິ່ງ) ເຖິງເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີອຳນາດທີ່ອະນຸຍາດໃນເລື່ອງນັ້ນໆ”
- ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສັມັກເລົ່າຕົວຢ່າງຂອງການຂຽນຄຳຮ້ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນ ຫລືໄດ້ເຊັນໄປ. ເຊັ່ນ: ຄຳຮ້ອງຂໍເອົາພີ່ນ້ອງ, ພີ່ແມ່ມາຈາກປະເທດລາວ, ຂໍເອົາຄູ່ໝິ່ນມາ ແລະອື່ນໆ.....
- ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສັງຄົມມີການປ່ຽນແປງບາງສິ່ງບາງຢ່າງໄດ້?
- ພວກເຮົາຈະຮຽກຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນທາງໃດ? (ໂດຍຜ່ານທາງການອະທິຖານ)

- ພວກເຮົາຕ້ອງສະແດງບົດບາດແນວໃດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຕອບຄໍາຮຽກຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ?

1. ແຜນການຂອງຊາອູນ: (1 ຊາມູເອນ 22:17-20)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ 1 ຊາມູເອນ 22:17-20
- ໃຫ້ສົນທະນາກັນເຖິງເລື່ອງຊາອູນສັ່ງຂ້າພວກປະໂລຫິດ 85 ຄົນນັ້ນ. ແລະຖາມວ່າ ພວກປະໂລຫິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຜິດຫຍັງ? ເຂົາເຈົ້າອາດຈະພາກັນຫລີກລ່ຽງຈາກເລື່ອງຄາດຕະກຳແບບນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ຊຶ່ງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ, ພວກເຮົາກໍເປັນເໝືອນພວກປະໂລຫິດເຫຼົ່ານີ້, ບາງເທື່ອພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບຄວາມທໍຣະມານ ເຈັບປວດ ທັງໆ ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງເລີຍ.
- ກ່ອນຈະເຂົ້າຫ້ອງຮຽນຂໍໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນເວບໄຊ ນີ້ www.imb.org ໄປຊອກເອົາເລື່ອງການທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໃນສມັຍປະຈຸບັນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະຂອງພວກມິດເຊີນນາຣີ, ຖ້າໄດ້ຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຢັ້ງດີ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນສົນທະນາກັນເຖິງ ການຕັດສິນໃຈເຮັດຊື່ວ່າຂອງຊາອູນທີ່ໄດ້ທໍາ ຕາມບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາຫລາຍໆຢ່າງ ແລະຈຸດທີ່ລາວເນີນເສີຍຕໍ່ການຍ້ານຍໍາພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງລາວນັ້ນເປັນແນວໃດ. ຄວາມຫວັງຂອງຊາອູນທີ່ຕ້ອງທໍາໃຫ້ໄດ້ນັ້ນກໍຄືສັງຫານພວກປະໂລຫິດ, ທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ? ມັນໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງລາວກັບພຣະເຈົ້າແນວໃດແດ່?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄັມພີ: (1 ຊາມູເອນ 22:17-20)

1. ມີໃຜແດ່, ທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ?
2. ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານໃນທາງໃດສໍາລັບຄວາມເຊື່ອ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງທ່ານທີ່ມີໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ? ທ່ານເຮັດເຮັດແນວໃດຕອບແທນ, ຜົນສະທ້ອນທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບກັບມາຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານນັ້ນເປັນແນວໃດ?
3. ທ່ານຈະໝູນຈິດໃຈໃຫ້ກໍາລັງໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານໂດຍຄວາມເຊື່ອນັ້ນແນວໃດ?
4. ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະອ້ອນວອນທູນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ເອົາການທົນທຸກທໍຣະມານອອກໄປຈາກຊີວິດຄຣິສຕຽນ ຫລືບໍ່?

2. ດາວິດອ້ອນວອນ: (1 ຊາມູເອນ 23:1-5)

- ສເນີໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະທັມ 1 ຊາມູເອນ 23:1-5
- ໃຫ້ບອກກັບນັກຮຽນອີກວ່າ ໃນການສົນທະນາເຖິງເລື່ອງປວັດສາດຂອງອິສຣາເອນອາທິດທີ່ແລ້ວນີ້.
- ຂົດເສັ້ນແບ່ງໃນກະດານເປັນສອງຄໍລັມ ແລ້ວຂຽນ“ ໄປຫາໂກລີອາດ” ແລະອີກຝ່າຍນຶ່ງຂຽນ “ຍ່າໄປຫາໂກລີອາດ” ໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ປຶ້ມພຣະຄັມພີຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຈາກປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ສເນີເຫດຜົນທີ່ດາວິດຄວນຈະໄປຕາມຄໍາທີ່ພຣະເຈົ້າບອກ ຫລື ບໍ່ໄປຕາມຄໍາຂໍ້ຮ້ອງຂອງປະຊາຊົນ. ໃຫ້ຂຽນຄໍາຕອບໃສ່ຄໍລັມນັ້ນ.
- ມີເຫດຜົນບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນຊ່ອຍຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຂ້າງພວກເຮົານັ້ນ ແມ່ນອັນໃດແດ່?
- ການປະຕິບັດຂອງດາວິດຄື ເຂົ້າເຝົ້າ ທູນຖາມພຣະເຈົ້າກ່ອນ (ຂໍ້ 2). ຕາມທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ພວກເຮົາຄວນ
- ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກສະແດງທາງການຊົງນໍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນໃນທຸກໆ ບັນຫາແມ່ນບໍ່? ຫລາຍຄັ້ງພວກເຮົາຊອກທາງການຊົງນໍາຂອງພຣະເຈົ້າຫລັງຈາກຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ: ພວກເຮົາຄວນຈິດຈໍາ

ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສແວງຫານໍ້າພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ແລະອ້ອນວອນທູນຂໍພຣະພອນ
ຈາກພຣະອົງຫລັງຈາກພວກເຮົາຕັດສິນໃຈທໍາແລ້ວ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄໍາພີ: 1 ຊາມູເອນ 23:1-5

1. ແຈ້ງຂາວ ຊັດເຈນຫລາຍປານໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບດາວິດ? ແລ້ວພຣະເຈົ້າຕອບພວກເຮົາ ໃນເມື່ອພວກ
ເຮົາອ້ອນວອນທູນຂໍການຊົງນໍາ ແລະຄໍາແນະນໍາໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແຈ້ງປານໃດ?
2. ພວກເຮົາຄວນປຶກສາກັບພຣະເຈົ້າແນວໃດກ່ອນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍແກ້ໄຂບັນຫາສ່ວນຮວມ ແລະສ່ວນ
ຕົວຂອງພວກເຮົາ?
3. ພວກເຮົາຈະເສີມສ້າງໃນທາງໃດໃນຕົວຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊອກສແວງຫາຄໍາແນະນໍາຈາກ
ພຣະເຈົ້າກ່ອນຈະຕັດສິນໃຈເຮັດສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ?
4. ຜົນສະທ້ອນຈາກການສຶກສາພຣະຄໍາພີແຕ່ລະວັນ, ການອະທິຖານ, ການຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.....
ນັ້ນມີຫຍັງແດ່?

3. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຈັດຫາໃຫ້: (1 ຊາມູເອນ 23:6,9-13)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານ ພຣະທັມ 1 ຊາມູເອນ 23:6,9-13
- ພວກເຮົາກໍເປັນເໝືອນດາວິດ, ສິ່ງສໍາຄັນ ແລະຈໍາເປັນນັ້ນກໍຄື ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຕ້ອງສແວງຫາ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ. ໃຫ້ສົນທະນາກັນເຖິງຄຸນຄ່າໃນການນໍາພາຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ເປັນດ້ວຍເຫດໃດດາວິດຈຶ່ງມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າລາວ ແລະຄົນຂອງລາວຕ້ອງມີຄວາມປອດພັຍຢູ່ໃນເມືອງ
ເກອີລາ?
- ໃນການສແວງຫາສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງດາວິດນັ້ນທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ?
- ໃນເລື່ອງນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງການເພິ່ງພາອາສັຍພຣະເຈົ້າຂອງດາວິດເອົາໄວ້ວ່າຢ່າງໃດແດ່?
- ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງສືບຕໍ່ໃນການສແວງຫາການຊົງນໍາຂອງພຣະເຈົ້າຕລອດຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄໍາພີ: 1 ຊາມູເອນ 23:6,9-13

1. ດາວິດໄດ້ມີປະສົບປະການໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ລາວມີທາງໃດແດ່?
2. ໃນທາງໃດທີ່ທ່ານຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ອອກໄປເປັນຜູ້ປະກາດແລ້ວຖືກປະຖິ້ມແລະໃຫ້ຄວາມສະດວກ?
3. ອາບິອາທາມີຄວາມເຊື່ອ ໝັ້ນໃຈໃນການອວຍພອນຂອງດາວິດໄດ້ແນວໃດ?

ພຣະຄໍາພີແຫ່ງຄວາມຈິງ

- ການບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ການບໍ່ສາຣະພາບຜິດ ຈະນໍາພາພວກເຮົາອອກຈາກທ່າໄກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະອົງຈະເຂົ້າ
ມາໃກ້ຊິດເຮົາໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ.
- ວັທນະທັມຈະປ່ຽນແປງໄດ້, ແຕ່ພຣະຄໍາພີບໍ່ເຄີຍດັດແປງ ແລະປ່ຽນແປງຈັກເທື່ອ.
- ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊົງນໍາຈາກພຣະເຈົ້າມາແລ້ວກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ໃນການສແວງຫາ
ການຊົງນໍາ ແລະການແນະນໍາຂອງພຣະເຈົ້າຕລອດໄປ.